

*Materiały Formacyjne
Katolickie Stowarzyszenia Młodzieży
Diecezji Tarnowskiej*

VI Zasada KSM - "Szerz chrześcijańską kulturę życia. Bądź uprzejmy, koleżeński, chętnie pomagaj innym."

1. Cele spotkania:

- ❖ przypomnieć/ uświadomić, że KSM-owicz w swoim życiu powinien kierować się przykazaniami Bożymi
- ❖ pokazać, że jako KSM-owicze powinniśmy się z szacunkiem odnosić do innych ludzi
- ❖ jako członkowie KSM-u nie możemy „chować swojej wiary do kieszeni”
- ❖ uświadomić że chrześcijanin, KSM-owicz powinien być zawsze chętny służyć pomocą drugiemu człowiekowi
- ❖ ukazanie prawdy o wartości dziedzictwa chrześcijańskiego w Polsce, Europie i na świecie

2. Słowa kluczowe:

Szacunek, odwaga, kultura

3. Uwagi metodyczne:

- ❖ pomoce dydaktyczne:
Biblia Tysiąclecia: J 15, 12-16
- ❖ metody:
 - pogadanka, praca w grupach, dyskusja
- ❖ literatura i środki audiowizualne:
 - Podręcznik Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, wyd. GOTÓW
 - Świadcze o Jezusie w kościele 1, wyd. Gaudium, 2012
 - Świadcze o Jezusie w świecie 2, wyd. Gaudium, 2013

4. Plan spotkania:

- ❖ Wstęp – czas ok. 15-20 min:
 - modlitwa,
 - zabawa aktywizująca,
 - nawiązanie do poprzedniego spotkania
- ❖ Rozwinięcie – czas ok. 1-1,5h:
 - dyskusja,
 - praca w grupach,
 - czytanie fragmentów Pisma Świętego,
 - omówienie zagadnień związanych z tematem, przedstawienie przykładów wśród świętych
- ❖ Zakończenie – czas ok. 20 min:
 - pogadanka animatora,
 - podsumowanie spotkania,
 - modlitwa

5. Przebieg spotkania:

●Wstęp:

- modlitwa (np. Koronka do Bożego Miłosierdzia + zapalenie świecy)
- zabawa aktywizująca uczestników spotkania (np. „Czy mnie słyszysz?”, „Psychiatryk”)
- nawiązanie do poprzedniego spotkania (piąte przykazanie)

●Rozwinięcie:

- otwarta dyskusja wokół słów „kluczy” wprowadzająca w temat;

Animador rozdaje pytania poszczególnym uczestnikom spotkania (mogą być w kopercie i każdy uczestnik losuje samodzielnie), oni czytają je na głos, wyrażając swoje zdanie, do którego odwołują się inni. Jeśli jest większa grupa, można stworzyć mniejsze, kilkuosobowe grupy, które poprzez naradę odpowiadają na pytania. Po zakończeniu pracy w grupach ich przedstawiciele prezentują owoce swojej pracy pozostałym uczestnikom.

Przykładowe pytania:

Czym jest kultura?

Jakie są wyznaczniki kultury?

Co wiąże się z kulturą?

Jak postępuje człowiek kulturalny?

Jakie są typy kultur? (np. masowa, słowa, osobista, chrześcijańska)

Należy pamiętać o wyznaczeniu czasu na wykonanie zadania!

- Wprowadzenie do tematu głównego – kultura chrześcijańska (pytania do grupy);

Jak zdefiniujecie kulturę chrześcijańską?

Kto ją zapoczątkował?

Czym się charakteryzuje/wyraża?

Kultura chrześcijańska, zrodzona z inspiracji wiary, stanowi dla wyznawców zadanie do wypełnienia. Jest tradycją, którą należy przekazywać następnym pokoleniom. Łączy się owocnie z ewangelizacją świata.

Wpływa na kształty życia osób i narodów.

Chrześcijaństwo powstało z wyniku działalności Jezusa, który wskazał czym nasza wiara powinna się wyrażać

(Przykazanie Miłości – Mt 22,34-40).

- Co o tym mówi Pismo Święte? Czy znacie jakieś fragmenty, w których padają słowa, jak chrześcijanin powinien się zachowywać? Np.:

- Mt 5, 3-12

- Mt 18, 21-35

- Mt 25, 31-46

- Dz 4,32

- Rz 12

- Syr 3,17

- Syr 6,5

- Syr 9,10

- Jk 3,16

Animator powinien wyszukać kilka innych przykładów przed spotkaniem.

Jeśli grupa jest niewielka można każdemu na karteczce dać sigła, żeby odnalazł w Biblii, przeczytał na głos i powiedział własnymi słowami, jak to się wiąże z kulturą chrześcijańską.

- Kultura chrześcijańska w codziennym życiu. Praca w grupach;

Tu prowadzący dzieli uczestników na grupy według dowolnie przyjętego klucza, rozdaje arkusze papieru, długopisy/pisaki, a następnie wyjaśnia na czym będzie polegał pierwszy etap pracy: **Jak ja jako KSMowicz i chrześcijanin powinienem realizować i szerzyć kulturę chrześcijańską?** (np. na podstawie wymienionych fragmentów).

- Ukazanie jak patronowie KSMu oraz inni wielcy święci realizowali kulturę chrześcijańską.

Animator może każdego świętego/błogosławionego przydzielić do konkretnego uczestnika (pociąć fragmenty życiorysów i dać osobie do przeczytania). **Załącznik #1.**

Animator powinien wyszukać min. 2 przykłady świętych i błogosławionych, którzy szerzyli kulturę chrześcijańską. Zaleca się, aby animator powiedział również swoje świadectwo życia, jak realizuje kulturę chrześcijańską na co dzień.

●Zakończenie:

- pogadanka animatora (podsumowanie omówionych treści oraz nawiązanie tym samym do szóstego przykazania KSM-owicza, które omawiamy)
- modlitwa (np. Modlitwa KSM-owicza, odśpiewanie Apelu Jasnogórskiego i błogosławieństwo)

6. Materiały pomocnicze:

- a) www.brewiarz.pl (życiorysy świętych i błogosławionych)

7. Uwagi:

- praca w grupach może się przedłużyć

8. Zaplecze techniczne:

kartki, markery, różaniec, świeca.

KSM Tuchów

Załącznik 1

Bł. Karolina Kózka - Kiedy miała 16 lat przyjęła sakrament bierzmowania w kościele parafialnym w Zabawie. Była bardzo zaangażowana w życie swojej wspólnoty parafialnej. Należała do Apostolstwa Modlitwy i Żywego Różańca. Wraz z koleżankami dbała o porządek w kościele parafialnym. Karolina czytała Żywoty Świętych wielokrotnie, często na głos dla młodych i starszych osób. Znała bardzo dobrze Pismo Święte oraz prawdy wiary zawarte w katechizmie, na lekcjach religii nie miała równych sobie. Wiedząc o tym jej katecheci powierzali jej odpowiedzialne zadanie nauczania religii dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym.

Św. Stanisław Kostka - Stanisław od najwcześniejszych lat życia wzrastał w religijnej atmosferze rodzinnego domu, w której rodzice postępowali surowo i przyzwyczajali do modlitwy i uczciwości. Wśród kolegów wyróżniał się pobożnością, skromnością i umiarkowaniem. Miał nabożeństwo do Najświętszego Sakramentu. Gorliwie służył do Mszy św., często pozostawał w kościele lub kaplicy na adorację. Odznaczał się też szczególnym nabożeństwem do Matki Bożej. Stanisław, mając zamiar wstąpić do zakonu Jezuitów, usiłował prowadzić życie na wzór zakonny.

Św. Jan Paweł II - Wojtyła cieszył się sympatią wiernych, w szczególności zaś sympatią młodzieży. Spotykał się z nimi nie tylko podczas mszy świętej. Organizował spotkania, wycieczki, wspólne wyjścia do teatru i filharmonii. Zainicjował przy kościele próby chorału gregoriańskiego. Na przeprowadzane przez niego rekolekcje przychodziły setki osób.

Wkrótce Wojtyła zaczął również wykładać na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, by po dwóch latach objąć Katedrę Etyki. Na jego wykłady przychodziło tylu studentów, że niektórzy musieli siadać na podłodze. W tym czasie również „Wujek” – bo takim mianem określali go zaprzyjaźnieni studenci – z radością spotykał się z młodymi i poza uniwersytetem. Chodził z nimi na wędrowniki, szczególnie chętnie w góry.

Papież dawał świadectwo swojej wiary i wielkiego patriotyzmu. Był również Papieżem ludzi młodych. Mimo wielu obowiązków znajdował czas, by brać udział w Światowych Dniach Młodzieży. Zawsze witał młodych z nieukrywaną serdecznością, w młodzieży widział budowniczych nowego świata, który opierałby się na miłości i prawdzie.

